

Úloha IV.4 ... Vítečná koupel

6 bodů; průměr 4,63; řešilo 30 studentů

Když si jednoho dne Vítek napustil vanu, nedopatřením po napuštění ztratil špunt. Jakou rychlostí začala voda odtékat z Vítkovy vany, jestliže ji měl napuštěnou do výšky $h = 30$ cm? Vítek zpanikařil, a tak začal do vany zpětně napouštět vodu s přítokem $Q = 15,01 \cdot \text{min}^{-1}$. V jaké výšce se voda ve vaně ustálila, jestliže byl obsah odtokového otvoru vany $S = 4,0 \text{ cm}^2$?



Pro vyřešení této úlohy vyjdeme ze známého Torricelliho vzorce pro rychlost výtoku kapaliny malým otvorem z nádoby:

$$v_2 = \sqrt{2h_1g},$$

kde v_2 značí výtokovou rychlost, h_1 hloubku otvoru pod hladinou a g , jak už to bývá, gravitační zrychlení. Zvláštní značení a opodstatnění pro použití tohoto vzorce popíšeme v sekci níže.

Dosadíme-li za výšku $h_1 = h$, získáme výtokovou rychlost

$$v = \sqrt{2 \cdot 0,3 \text{ m} \cdot 9,81 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}} \doteq 2,4 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}.$$

Voda bude vytékat z vany rychlostí asi $2,4 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$.

Pokud se má hladina vany ustálit, musí být objem vody, který odtéká, a objem vody, který přitéká, stejný. Pro výtok platí $Q = Sv$, kde S je obsah výtokového otvoru. Bude tedy platit rovnost

$$Q = Sv$$

$$Q = S\sqrt{2h'g}$$

$$h' = \frac{Q^2}{2gS^2}.$$

Hladina ve vaně se tedy ustálí ve výšce

$$h' = \frac{(2,5 \cdot 10^{-4} \text{ m}^3 \cdot \text{s}^{-1})^2}{2 \cdot 9,81 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2} \cdot (4 \cdot 10^{-4} \text{ m}^2)^2} \doteq 2 \text{ cm}.$$

Je tedy vidět, že i při velkém přítoku bude hladina ve výšce pouhých 2 cm.

Původ vzorečku

Ve Výučtení 6. série, které je vydáno ve stejné brožurce jako toto vzorové řešení, popisujeme význam základní Bernoulliho rovnice ve fyzice kapalin. Z ní můžeme snadno odvodit Torricelliho vzorec, jak si v následujících řádcích zopakujeme.

Bernoulliho rovnice vyjadřuje zákon zachování mechanické energie v kapalinách v závislosti na rychlosti, výšce a tlaku.

$$\frac{1}{2}\rho v^2 + p + \rho gh = \text{konst.}$$

Takto vypadá rovnice celkem složitě, a proto si ji trochu rozebereme. Člen $\rho v^2/2$ udává kinetickou energii kapaliny v závislosti na rychlosti v , ρgh potenciální energii v závislosti na výšce h a p je potenciální energie tlaková.¹

¹Počítáme s tlakem vnějšího prostředí, takže nesmíme započítávat hydrostatický tlak samotné vody v nádobě – ten je totiž započten ve třetím členu.

Vidíme, že členy nemají jednotku energie J, ale jednotku tlaku Pa. To je způsobeno tím, že počítáme energii kapaliny vzhledem k jejímu jednotkovému objemu a ne vzhledem k její hmotnosti. Pokud bychom tedy rovnici vynásobili objemem kapaliny V , získali bychom správný rozměr v J.

Jelikož Vítek pozoruje kapalinu ve dvou stavech – klidnou a vytékající z vany, budeme potřebovat rovnice pro energii vody v těchto dvou různých stavech. Díky ZZME² budou obě energie v rovnosti. Index pro kapalinu na hladině bude 1 a pro vytékající vodu 2. Rovnice pak je

$$\frac{1}{2}\rho v_1^2 + p_1 + \rho gh_1 = \frac{1}{2}\rho v_2^2 + p_2 + \rho gh_2.$$

Abychom ji zjednodušili, uděláme několik předpokladů. Voda na hladině je klidná, tudíž má nulovou rychlost, a tudíž i nulovou kinetickou energii. Nulová hladina potenciální energie bude³ ve výšce výtoku a tlak p v okolí vany bude všude stejný, proto se z obou stran rovnice odečte. Takto nám odpadnou čtyři členy a zůstane

$$\begin{aligned}\rho gh_1 &= \frac{1}{2}\rho v_2^2, \\ v_2 &= \sqrt{2h_1g},\end{aligned}$$

čímž dostáváme klíčový vztah.

Patrik Kašpárek
patrik@vyfuk.mff.cuni.cz

Korespondenční seminář Výfuk je organizován studenty a přáteli MFF UK. Je zastřešen Oddělením propagace a mediální komunikace MFF UK a podporován Katedrou didaktiky fyziky MFF UK, jejími zaměstnanci a Jednotou českých matematiků a fyziků.

Toto dílo je šířeno pod licencí Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
Pro zobrazení kopie této licence navštivte <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>.

²zákon zachování mechanické energie

³Nulovou hladinu potenciální energie si můžeme zvolit, kde chceme, neboť vždy počítáme rozdíl energií oproti sobě, takže případná konstanta vzniklá jinou volbou nulové hladiny se odečte.